



MATTHEÛS

21:20-22

De vijgenboom en de berg als beelden van
Gods oordeel over Israël

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/21-20-22

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De vijgenboom en bergverzettend geloof	6 min	3
2	De vijgenboom als beeld van Israëls oordeel	7 min	6
3	De berg in zee als profetisch beeld	4 min	9
4	Gebed om recht tegen vervolgers	5 min	11
5	Geloof, gebed en de val van Jeruzalem	3 min	14
	Om verder te lezen		16

1

De vijgenboom en bergverzettend geloof

In Mattheüs hoofdstuk 21 lezen we dat Jezus Jeruzalem binnenkomt. Hij heeft honger, ziet een vijgenboom vol bladeren en hoopt er vruchten aan te vinden. Hij kijkt, maar vindt geen vruchten. Daarop zegt Hij:

En toen Hij een vijgenboom langs de weg zag, ging Hij ernaartoe en vond er niets aan dan alleen bladeren. Hij zei tegen hem: Laat er aan u geen vrucht meer groeien in eeuwigheid! En de vijgenboom verdorde onmiddellijk.

MATTHEÛS 21:19

De volgende dag, toen de discipelen en Jezus erlangs kwamen, zagen ze dat de boom verdord en dood was. Mattheüs vertelt ons dat de boom onmiddellijk verdorde toen Jezus dat zei, maar kennelijk werd pas de volgende dag ontdekt dat hij verdord was.

We lezen in vers 20:

Toen de discipelen dat zagen, verwonderden zij zich en zeiden: Hoe is de vijgenboom zo ineens verdord?

MATTHEÛS 21:20

De discipelen waren geschokt toen ze zagen hoe snel die boom gestorven was. De dag ervoor was het nog een levende boom met frisse bladeren, veel loof, en hij zag er heel gezond uit. Toen ze er de volgende dag weer langskwamen, had hij geen frisse bladeren meer. De bladeren waren verdord of afgevallen. De boom was uitgedroogd. Hij was zichtbaar dood. Ze herinnerden zich dat Jezus iets over die boom had gezegd. Ze zeiden:

Kijk hoe plotseling dit is gebeurd. Kijk hoe snel, hoe vlug de vijgenboom verdord is.

Jezus gebruikt dit in feite als een gelegenheid om een les over geloof te geven. Ik hoop dat de meesten van ons bekend zijn met dit idee van geloof dat een berg verzet. Hij zegt:

Toen de discipelen dat zagen, verwonderden zij zich en zeiden: Hoe is de vijgenboom zo ineens verdord? Maar Jezus antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u: Als u geloof had en niet twijfelde, zou u niet alleen doen wat er met de vijgenboom is gedaan, maar zelfs als u tegen deze berg zou zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen, dan zou het gebeuren. En alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen.

MATTHEÛS 21:20-22

Dit beeld van bergverzettend geloof is volgens mij heel bekend, tenminste onder christenen. En toch wordt waarschijnlijk enigszins voorbijgegaan aan wat Jezus bedoelde.

We moeten niet denken dat Jezus werkelijk bedoelde dat Zijn discipelen op deze manier fysieke bergen moesten verzetten. Als Hij dat wel bedoelde, is nergens bekend dat ze dat in Bijbelse tijden ooit hebben gedaan. Daarom hebben we hier waarschijnlijk een uitspraak die meer symbolisch dan letterlijk bedoeld is. Het kan natuurlijk letterlijk waar zijn dat iemand die genoeg geloof had, een berg zou kunnen verzetten. Maar bedenk wat Paulus in Romeinen hoofdstuk 10, vers 17 zegt:

Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

ROMEINEN 10:17

Dat betekent dat je niet werkelijk Bijbels geloof kunt beoefenen, tenzij Gods Woord je als een woord van belofte is gegeven en je daar je geloof op stelt.

Je kunt van alles veronderstellen. Je kunt zeggen: 'Ik vertrouw erop dat God mij een miljoen dollar geeft.' Maar tenzij God je heeft gezegd dat Hij je een miljoen dollar gaat geven, vertrouw je niet op Hem. Je vertrouwt alleen op je eigen verbeelding. Iemand vertrouwen betekent dat je gelooft in zijn karakter en in de waarheid van wat hij zegt.

Als God iets heeft gezegd, betekent geloof dat je gelooft wat Hij heeft gezegd. Maar als Hij over een bepaald onderwerp niets heeft gezegd, dan is jouw geloof daarin niet wat de Bijbel geloof noemt.

Daarom zou geloof dat een berg kon verzetten eigenlijk niet kunnen bestaan, tenzij God je had beloofd dat Hij een bepaalde berg zou verzetten. Als God tegen je zei: ‘Mijnheer of mevrouw, Ik ga die berg verzetten en Ik wil dat jij hem namens Mij beveelt weg te gaan’, dan zou jouw geloof dat in dat geval ongetwijfeld tot stand kunnen brengen. We hebben in het Oude Testament en het Nieuwe Testament, en zelfs in de geschiedenis van het christendom, geweldige wonderen gezien die door geloof zijn verricht. En geloven dat een berg in zee geworpen zou kunnen worden, is niet geloven in iets onmogelijks. Bij God is niets onmogelijk.

Nu ik dat allemaal gezegd heb: ik denk helemaal niet dat Jezus het hier had over het letterlijk verzetten van bergen. We vinden nergens in het boek Handelingen een situatie waarin de apostelen bergen verzetten, of zelfs maar een reden hadden om dat te doen. Het is voor mij zelfs moeilijk om enige reden te bedenken waarom een berg ooit verzet zou moeten worden. En het lijkt onwaarschijnlijk dat Jezus voor Zich zag dat mensen die letterlijke daad werkelijk zouden verrichten.

Daarom hebben veel christenen geopperd dat bergen hier, of een berg, eenvoudigweg moeilijkheden in het algemeen voorstellen. Soms lijken moeilijkheden onoverkomelijk. Ze lijken enorm. Ze lijken onbeweeglijk. Ze lijken onze voortgang te belemmeren, net zoals een berg een reiziger zou belemmeren. Daarom hebben christenen deze passage doorgaans behandeld alsof Jezus eenvoudigweg zegt: ‘Als je beproevingen hebt, als je problemen hebt, als je voor uitdagingen staat, is geen enkele uitdaging te groot. Geloof kan die overwinnen, net zoals het een berg kan overwinnen. Als je problemen zo groot lijken als een berg, kun je die berg in zee verzetten als je genoeg geloof hebt, en hij zal je gehoorzamen.’

Zo is deze passage volgens mij gewoonlijk door christenen gepreekt. Er zijn zelfs enkele populaire evangelieliederen en dergelijke die in dezelfde trant spreken over problemen die op bergen lijken, maar over geloof dat deze bergen verzet.

2

De vijgenboom als beeld van Israëls oordeel

Ik vermoed dat Jezus hier een andere boodschap in gedachten had. Want volgens mij zegt Jezus in wezen iets wat verband houdt met het feit dat Hij de vijgenboom had vervloekt. Laat me dit wat verder uitwerken en kijken of je kunt volgen wat ik hiermee bedoel. Ik zei eerder dat de vijgenboom naar mijn inschatting een symbool van Israël zelf was. Israël was door God bestemd om geestelijke vrucht voort te brengen. Maar de geschiedenis van Israël werd voor het grootste deel gekenmerkt door het feit dat Israël die vrucht niet voortbracht. Daarom voorspelden de profeten dat er een tijd zou komen waarin God door iemand anders vrucht zou voortbrengen. In Mattheüs 21 zei Jezus:

Dit vinden we tegen het einde van Mattheüs 21, in vers 43:

Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt.

MATTHEÛS 21:43

Jezus zei dit slechts korte tijd nadat Hij de vijgenboom had vervloekt. Hij zegt dat het Koninkrijk van God en de gelegenheid om de vrucht ervan voort te brengen van Israël zullen worden afgenomen. Die gelegenheid om de vrucht van het Koninkrijk voort te brengen, zal aan iemand anders worden gegeven. Deze uitspraak in Mattheüs 21:43 zou heel goed Zijn uitleg kunnen zijn van de betekenis van de vervloeking van de vijgenboom eerder in hetzelfde hoofdstuk.

Maar er is meer aan de hand. Hoe zit het met het verplaatsen van deze berg? Je moet beseffen dat het volk Israël in de tijd van Jezus zeer verdorven was geworden. Het was een hoer geworden in plaats van een vrouw van God. De Israëlieten aanbaden niet openlijk afgoden zoals sommige van hun voorouders hadden gedaan. Toch aanbaden ze de godsdienst zelf in plaats van God. Vooral de Farizeeën waren zo. Wat het ook was waaraan ze waarde hechtten, ze hechtten niet genoeg waarde aan Jezus, en ze

verwierpen Jezus. Dit was de meest afgodische daad die Israël ooit in haar lange geschiedenis heeft begaan: ze koos haar nationale soevereiniteit boven de Messias Zelf en boven God Zelf.

Dit was een grote belediging voor God. Daarom moest God Israël natuurlijk oordelen en haar onwaardig verklaren om nog langer vrucht voor Zijn Koninkrijk voort te brengen. Dit oordeel kwam over Israël toen de Romeinen, veertig jaar na de tijd van Christus, Israël binnenvielen. In het jaar 66 na Christus kwamen de Joden in opstand tegen Rome, en de Romeinen stuurden hun legers eropaf. Er werd ongeveer drieënhalf jaar lang een bloedige en gruwelijke oorlog gevoerd. Die eindigde in het jaar 70 na Christus, toen de Romeinen de muren van Jeruzalem neerhaalden, de Joden in gevangenschap wegvoerden en Jeruzalem met de grond gelijkmaakten. Dat was het einde van de Joodse staat en de Joodse godsdienst. De tempel was verdwenen. Dat was het oordeel van God over Israël omdat het Christus had verworpen.

Dat oordeel dat in het jaar 70 na Christus over de Joden kwam, was vele malen voorspeld door zowel Johannes de Doper als Jezus. Ik geloof dat de vervloeking van de vijgenboom een van de manieren is waarop Jezus voorspelde dat dit oordeel spoedig over de Joden zou komen. Bedenk dat Jezus tegen de vijgenboom zei:

En toen Hij een vijgenboom langs de weg zag, ging Hij ernaartoe en vond er niets aan dan alleen bladeren. Hij zei tegen hem: Laat er aan u geen vrucht meer groeien in eeuwigheid! En de vijgenboom verdorde onmiddellijk.

MATTHEÛS 21:19

en dat hij onmiddellijk verdorde en stierf. De discipelen zeiden:

Toen de discipelen dat zagen, verwonderden zij zich en zeiden: Hoe is de vijgenboom zo ineens verdord?

MATTHEÛS 21:20

Deze spoed, deze onmiddellijkheid, beeldde volgens mij uit dat Israël spoedig zou verdorren, spoedig zou worden verwoest en spoedig zou worden verwijderd uit haar positie als Gods vruchtdrager. En dat terwijl God Israël in haar toestand van afval vele

eeuwen had verdragen. Dat ‘spoedig’ betekende binnen die generatie, toen de Romeinen Jeruzalem en de tempel verwoestten en de Joden uit hun land verdreven.

Die gebeurtenis was belangrijker dan veel christenen beseffen. In de tijd van het boek Handelingen waren de dagen van de Joodse samenleving volgens hem geteld. Ze hadden Jezus gekruisigd, maar Hij was weer opgestaan en had Zijn gemeente gesticht. Hij had het oordeel over Jeruzalem, dat in het jaar 70 na Christus kwam, nog niet gezonden. De tijd tussen Jezus en de verwoesting van Jeruzalem was de tijd van het boek Handelingen.

In die periode werd de gemeente voornamelijk vervolgd door de Joden, door het Sanhedrin. Er was hier en daar ook enige vervolging van andere kanten. Maar over het algemeen waren het niet de heidenen die de gemeente vervolgden. De Joden deden dat. Stefanus werd op bevel van het Sanhedrin gestenigd. Jakobus, de eerste apostel die als martelaar stierf, werd op aandringen van de Joden door Herodes gedood. Saulus van Tarsus was een Jood die van het Sanhedrin toestemming had gekregen om eropuit te gaan, christenen in de gevangenis te werpen, enzovoort. Toen Paulus zelf christen werd, werd hij achtervolgd door Joodse tegenstanders die hem probeerden te laten doden en daar heel dicht bij kwamen.

In de begintijd van de gemeente, in het boek Handelingen, waren de Joden de voornaamste vervolgers van de gemeente. Daarom zou het oordeel over de Joden komen. Dat zou uiteindelijk in wezen een verademing zijn voor de gemeente, die onder hun vervolging had geleden. Eerst hadden de Joden Christus gekruisigd. Daarna vervolgden ze de gezanten van Christus. Vervolgens kwam het oordeel over Jeruzalem. Dat was iets waar de christenen daadwerkelijk naar konden uitzien.

Ik zeg niet dat we ons moeten verkneukelen over de ondergang van goddeloze mensen, in de zin dat we ons verheugen over hun doodsangst of hun lijden. Maar in de zin dat hun loopbaan als slechte mensen ten einde is gekomen, valt daar wel iets te vieren: de voortgang van het kwaad wordt gestuit wanneer God Zijn oordeel erover voltrekt. De

discipelen moesten uitzien naar deze verwoesting van Jeruzalem, die werd uitgebeeld door het verdorren van de vijgenboom. Jezus maakte daar een opmerking over.

Hij zei:

Toen de discipelen dat zagen, verwonderden zij zich en zeiden: Hoe is de vijgenboom zo ineens verdord? Maar Jezus antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u: Als u geloof had en niet twijfelde, zou u niet alleen doen wat er met de vijgenboom is gedaan, maar zelfs als u tegen deze berg zou zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen, dan zou het gebeuren. En alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen.

MATTHEÛS 21:20-22

3

De berg in zee als profetisch beeld

Ik ga iets opperen waar velen het natuurlijk niet per se mee eens zullen zijn. Het heeft te maken met mijn interpretatie van het boek Openbaring. Er zijn veel interpretaties van het boek Openbaring, maar ik geloof zelf dat sommige van de eerste hoofdstukken van Openbaring de val van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus voorzeggen. Een van die hoofdstukken, hoofdstuk 8, bevat dit beeld. In Openbaring 8:8-9 staat:

En de tweede engel blies op de bazuin, en er werd iets als een grote berg, die van vuur brandde, in de zee geworpen. En het derde deel van de zee werd bloed. En het derde deel van de schepselen in de zee, die leven hadden, stierf. En het derde deel van de schepen verging.

OPENBARING 8:8-9

Wat is dit: een berg die in brand staat en in de zee wordt geworpen? Waar komen we elders het beeld tegen van een berg die in de zee wordt geworpen? We vinden het in de woorden van Jezus. Jezus zei:

Als jullie geloof hebben, kunnen jullie tegen deze berg zeggen: stort je in zee, en dan zal dat gebeuren.

Het enige wat hier wordt toegevoegd, is dat de berg in brand staat wanneer hij in de zee wordt geworpen.

Wat stelt dit voor? Als het om Openbaring gaat, zijn er zo veel verschillende interpretaties dat we ze niet eens allemaal zouden kunnen behandelen. Ik wil opperen dat dit voorstelt dat het volk Israël onder de heidenen wordt verstrooid. De berg Sion, Jeruzalem, was namelijk een grote berg die heel de Joodse gemeenschap, heel het Joodse koninkrijk, symboliseerde. De zee stelt in Bijbelse profetie meestal de heidense volken voor. Dat deze berg in de zee wordt geworpen, zou een beeld zijn van de bevolking van Jeruzalem, de bevolking van Juda, die over de heidense wereld wordt verspreid. Dat gebeurde in het jaar 70 na Christus. Dit gebeurde toen Jeruzalem werd platgebrand. We zien deze berg in brand staan en in de zee worden geworpen. Het is een symbolisch beeld, maar in dit geval komt het overeen met wat Jezus zei.

De enige reden waarom ik ertoe neig het zo te zien, is dat Jezus dit zei bij dezelfde gelegenheid waarop Hij sprak over het verdorren van de vijgenboom. Ik geloof beslist dat er heel goede gronden zijn om te geloven dat het verdorren van de vijgenboom spreekt over de verwerping van Israël en het oordeel dat over hen kwam omdat zij Christus verwierpen. In die context zegt Jezus tegen Zijn discipelen:

Er zijn twee dingen die jullie door geloof kunnen bereiken: de vijgenboom laten verdorren, en tegen deze berg zeggen: stort je in zee, waarna dat zal gebeuren.

Hij zei:

Jullie zullen het tegen deze berg zeggen.

Over welke berg had Hij het? Hij ging de heuvel op naar Jeruzalem. Hij zei in feite:

Maar Jezus antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u: Als u geloof had en niet twijfelde, zou u niet alleen doen wat er met de vijgenboom is gedaan, maar zelfs als u tegen deze berg zou zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen, dan zou het gebeuren.

MATTHEÛS 21:21

In de symbolische taal van de profetie zou dit betekenen dat de bevolking van Jeruzalem zou worden uitgeworpen en verstrooid in de zee van de heidense wereld.

Het enige wat sommigen aan deze interpretatie bezwaarlijk zouden vinden, is dat Jezus de verantwoordelijkheid om dit te laten gebeuren bij de discipelen lijkt te leggen. Hij zegt immers:

Toen de discipelen dat zagen, verwonderden zij zich en zeiden: Hoe is de vijgenboom zo ineens verdord? Maar Jezus antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u: Als u geloof had en niet twijfelde, zou u niet alleen doen wat er met de vijgenboom is gedaan, maar zelfs als u tegen deze berg zou zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen, dan zou het gebeuren. En alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen.

MATTHEÛS 21:20-22

4

Gebed om recht tegen vervolgers

Sommigen zouden zeggen dat de discipelen toch zeker niets met dit oordeel over Jeruzalem te maken zouden hebben. Maar dat is niet helemaal waar, want de gebeden van Gods volk brengen God ertoe om op veel ingrijpende manieren te handelen. Daaronder valt ook Zijn oordeel over de volken of over degenen die Zijn volk vervolgen.

Als je naar Lukas 18 kijkt, vind je daar een heel interessant verhaal dat Jezus vertelde. Lukas 18:1-8:

En Hij sprak ook een gelijkenis tot hen met het oog daarop dat men altijd moet bidden en niet de moed verliezen. Hij zei: Er was in een zekere stad een rechter die God niet vreesde en geen mens ontzag. En er was een weduwe in dezelfde stad en zij kwam voortdurend naar hem toe en zei: Doe mij recht tegenover mijn tegenpartij. En hij wilde een tijd lang niet. Daarna echter zei hij bij zichzelf: Hoewel ik God niet vrees en geen mens ontzie, toch zal ik, omdat deze weduwe mij lastigvalt, haar recht doen, opdat zij uiteindelijk niet komt en mij in het gezicht slaat. En de Heere zei: Hoor, wat de onrechtvaardige rechter zegt. Zal God dan geen recht doen aan Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, ook wanneer Hij lang wacht om hen te hulp te komen? Ik zeg u dat Hij hun met spoed recht zal doen. Maar zal de Zoon des mensen, als Hij komt, wel het geloof op de aarde vinden?

LUKAS 18:1-8

‘Op de aarde’ kan ook als ‘in het land’ worden vertaald. Het is interessant dat Jezus Zijn discipelen opdraagt te bidden. In de Engelse weergave waarop dit betoog berust, gaat het in deze context om een gebed om wraak. De vrouw zegt:

Neem wraak voor mij op mijn tegenstander.

en Jezus zegt dat God wraak zal nemen voor hen die dag en nacht tot Hem roepen. Het klinkt alsof christenen God rechtmatig kunnen aanroepen om wraak voor hen te nemen, en dat kunnen ze beslist.

In Romeinen 12 zei Paulus:

Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere.

ROMEINEN 12:19

Het is niet verkeerd dat wij willen dat God de rekening vereffent wanneer de gemeente door de goddelozen wordt vervolgd. Het is niet verkeerd dat wij tot God roepen en Hem vragen het Evangelie en het bloed van de martelaren te wreken, en de goddelozen ten val te brengen en de systemen te oordelen die zich tegen Zijn Koninkrijk verzetten. Dat is volkomen juist. In Openbaring 6:9 en 10 staat zelfs:

En toen het Lam het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren omwille van het Woord van God, en omwille van het getuigenis dat zij hadden. En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen?

OPENBARING 6:9-10

Dit zijn christelijke martelaren.

Hier zijn degenen die om Jezus' wil als martelaar zijn gestorven. Ze zeggen:

Heer, hoelang duurt het nog voordat U ons bloed wreekt op de mensen die in het land wonen?

Hier roepen ze dag en nacht tot Hem, zoals Jezus zei in Lukas 18. Ze roepen Hem dag en nacht aan met de bede hen te wreken, en Hij zegt dat Hij dat zal doen.

Dit gebed moet een gebed van geloof zijn. Je moet beseffen — en dat is voor ons soms moeilijk te bevatten — dat de christenen in de begintijd doodsbang waren toen het Sanhedrin en de politieke macht van Jeruzalem de gemeente vervolgden. Toen Saulus

van Tarsus van het Sanhedrin de opdracht kreeg eropuit te gaan, christenen te arresteren, hen terug te brengen, hen te doden, enzovoort, joeg dat de gemeente angst aan. Je kunt er zeker van zijn dat christenen terecht zeiden:

Heer, wanneer maakt U een einde aan dit verdorven systeem dat Uw Zoon en Zijn volk vervolgt?

Het voorbeeld daarvan vinden we in het onderwijs van Jezus en in het boek Openbaring. De zielen van de martelaren in de hemel zeggen:

Hoelang duurt het nog voordat U ons bloed wreekt?

Jezus zegt dat God Zijn eigen mensen zal wreken, die dag en nacht tot Hem roepen. Het idee is dat vervolgte christenen God vragen met hun vijanden af te rekenen, omdat ze zelf niet naar het zwaard zullen grijpen. Ze vragen God te doen wat Hij heeft gezegd dat Hij zou doen.

Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere.

ROMEINEN 12:19

Ze vragen Hem eenvoudigweg om dat te doen.

5

Geloof, gebed en de val van Jeruzalem

Ze moeten dat in geloof doen, net zoals elk ander gebed in geloof moet worden gedaan. In de context waarin Jezus de vijgenboom vervloekte, die een beeld was van Israël dat geoordeeld werd, zei Jezus tegen de discipelen:

Als jullie het tegen deze berg zeggen — Hij staat bij de berg Sion en spreekt over die berg, Jeruzalem —

Toen de discipelen dat zagen, verwonderden zij zich en zeiden: Hoe is de vijgenboom zo ineens verdord? Maar Jezus antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u: Als u geloof had en niet twijfelde, zou u niet alleen doen wat er met de vijgenboom is gedaan, maar zelfs als u tegen deze berg zou zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen, dan zou het gebeuren. En alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen.

MATTHEÛS 21:20-22

Jezus gaf aan dat het in de macht van de discipelen lag om door hun gebeden in geloof de verstrooiing van Israël onder de heidense volken te bewerkstelligen. Hun geloof en hun gebed zouden de ondergang van de macht van hun vijanden tot stand brengen. En dat gebeurde ook in het jaar 70 na Christus.

Toen zei Jezus in vers 22 tegen hen:

En alles wat jullie gelovig in gebed vragen, zullen jullie ontvangen.

Deze algemene belofte dat elk gebed dat je in geloof bidt, verhoord zal worden, lijkt natuurlijk op veel andere dingen die Jezus heeft gezegd. We moeten die opvatten als onderdeel van het hele weefsel van het Bijbelse onderwijs over gebed. Het is niet eenvoudigweg zo dat God alles moet doen waarvan jij jezelf kunt dwingen te geloven dat Hij het voor je zal doen. Zoals ik eerder zei: geloof komt door het horen, en het horen door het Woord van God. Als God iets heeft beloofd en jij gelooft dat Hij die belofte zal vervullen, zal het gebeuren. Niets is onmogelijk of zo moeilijk dat God het niet kan doen, als Hij het heeft beloofd en als jij het geloof hebt om die belofte van Hem te ontvangen.

In deze specifieke context geloof ik dat het de belofte was dat God Zijn volk recht zou verschaffen tegenover hun vijanden die hen vervolgden, en dat waren de Joden. Juist op dat moment smeedden de Joden plannen om Jezus te doden. In Handelingen smeedden ze plannen om Paulus en de apostelen te doden. De tijd kwam dat God Zijn volk wreekte en dat systeem vernietigde. Ik geloof dat Jezus daar in Zijn onderwijs

vaak naar verwijst, en dit is daar, als ik me niet vergis, één voorbeeld van. Wanneer Hij spreekt over het verplaatsen van een berg, heeft Hij het niet over letterlijke bergen. Hij spreekt opnieuw over het oordeel over Israël, zoals bij het vervloeken van de vijgenboom.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 21:19
- Mattheüs 21:20
- Mattheüs 21:20-22
- Romeinen 10:17
- Mattheüs 21:43
- Openbaring 8:8-9
- Mattheüs 21:21
- Lukas 18:1-8
- Romeinen 12:19
- Openbaring 6:9-10

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.